

Euroopa Kohtu (esimene koda) 22. septembri 2022. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – GM versus Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

(Kohtuasi C-159/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaiga- ja sisseändepoliitika – Direktiiv 2011/95/EL – Pagulase staatuse või täiendava kaitse seisundi andmise nõuetega seotud normid – Seisundi äravõtmine – Direktiiv 2013/32/EL – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Riigi julgeoleku kahjustamine – Eriasutuse seisukoht – Toimikuga tutvumine)

(2022/C 424/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: GM

Kostjad: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 23 lõiget 1 koostöötades selle direktiivi artikli 45 lõikega 4 ja võttes arvesse õigust heale haldusele käsitlevat liidu õiguse üldpõhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, milles on ette nähtud, et kui rahvusvahelise kaitse andmise taotluse rahuldamata jätmise või sellise seisundi äravõtmise otsus põhineb teabel, mille avalikustamine ohustaks asjaomase liikmesriigi julgeolekut, saavad asjaomane isik või tema esindaja selle teabega tutvuda alles pärast seda, kui neile on selleks antud luba, neile ei edastata isegi mitte nende põhjuste sisu, millel sellised otsused põhinevad, ning nad ei saa mingil juhul kasutada haldus- või kohtumenetluses teavet, millega neil oleks võinud olla võimalus tutvuda.

2. Direktiivi 2013/32 artikli 4 lõikeid 1 ja 2, artikli 10 lõikeid 2 ja 3, artikli 11 lõiget 2 ja artikli 45 lõiget 3 koostöötades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 14 lõike 4 punktiga a ja artikli 17 lõike 1 punktiga d

tuleb tõlgendada nii, et

nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mille kohaselt menetlev ametiasutus peab juhul, kui riikliku julgeolekuga seotud eriuksandeid täitev asutus on põhjendamata arvamusel tuvastanud, et isik kujutab ohtu sellele julgeolekule, süstemaatiliselt välistama sellele isikule täiendava kaitse andmise või võtma sellele arvamusel tuginedes ära nimetatud isikule varem antud rahvusvaheline kaitse.

3. Direktiivi 2011/95 artikli 17 lõike 1 punkti b

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus see, kui taotleja jäetakse selle sätte alusel täiendava kaitse alt välja süüdimõistva kohtuotsuse alusel, mis oli pädevatele asutustele juba teada, kui need asutused on sellele taotlejale varasema menetluse tulemusel andnud pagulasseisundi, mis talt seejärel ära võeti.

⁽¹⁾ ELT C 228, 14.6.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 22. septembri 2022. aasta otsus (Juzgado de Primera Instancia n°2 de Las Palmas de Gran Canaria eelotsusetaotlus – Hispaania) – Zulima versus Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Kohtuasi C-215/21) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Pikenev krediidileping – Laenuintressi tingimuse ebaõiglus – Tarbija esitatud hagi, milles palutakse tuvastada lepingu tühisus – Tarbija nõuete kohtuväline rahuldamine – Tekkinud menetluskulud, mida tarbija peab kandma – Tõhususe põhimõte – Riigisisised õigusnormid, mis võivad pärssida tarbijat teostama direktiiviga 93/13/EMÜ antud õigusi)

(2022/C 424/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n°2 de Las Palmas de Gran Canaria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Zulima

Kostja: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 koostoimes tõhususe põhimõttega

tuleb tõlgendada nii, et

nendega ei ole vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt kohtumenetluses, mis puudutab müüja või teenuse osutaja ja tarbija vahelise lepingu tingimuse ebaõiglaseks tunnistamist, peab tarbija juhul, kui tema nõuded rahuldatakse kohtuväliselt, kandma oma menetluskulud kohtumenetluses, tingimusel et asja lahendav kohus võtab tingimata arvesse asjaomase müüja või teenuse osutaja võimalikku pahauskust ning vajaduse korral mõistab viimaselt välja menetluskulud kohtumenetluses, mille tarbija pidi algatama selleks, et tugineda talle direktiivist 93/13 tulenevatele õigustele.

⁽¹⁾ ELT C 320, 9.8.2021.